22/05/2019

“Η Ρωμηοσύνη δεν ξόφλησε όπως θα ήθελαν μερικοί”

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Την ανεκτίμητη προσφορά των Αγίων Μεγάλου Κωνσταντίνου και της μητρός του Ελένης στην Εκκλησία του Χριστού, αλλά και την ιδιαίτερη και διαχρονική σχέση των δύο Ισαποστόλων με τη Ρωμηοσύνη της Πόλης επεσήμανε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, ο οποίος την Τρίτη, 21 Μαΐου, ημέρα κατά την οποία τιμάται η μνήμη τους, χοροστάτησε κατά τη Θεία Λειτουργία, στον πανηγυρίζοντα φερώνυμο Ιερό Ναό της Κοινότητος Υψωμαθείων.

“Τιμούμε τον Άγιον Κωνσταντίνο και τη μητέρα του, Αγία Ελένη στην πόλη που φέρει το όνομά του και στην οποία μας αξιώνει ο Κύριος να έχουμε το προνόμιο να ζούμε και να ασκούμε την οικουμενική διακονία και αποστολή του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου

Ο Παναγιώτατος συνεχάρη τον Μητροπολίτη Σηλυβρίας Μάξιμο, Επόπτη της Περιφερείας Υψωμαθείων, καθώς και την Εφοροεπιτροπή της Κοινότητας για το επιτελούμενο έργο.

Στη Θεία Λειτουργία παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ο Αρχιεπίσκοπος Ελσινγκίου και πάσης Φιλλανδίας Λέων, με την τιμία συνοδεία του, ο Επίσκοπος Ερυθρών Κύριλλος, νέος Ηγούμενος της Ι.Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης, κληρικοί και μοναχές, και πλήθος πιστών από την Πόλη και την Ελλάδα.

Αμέσως μετά ο Παναγιώτατος, συνοδευόμενος από τον Αρχιεπίσκοπο Φιλλανδίας Λέοντα, μετέβη στην Ι.Μονή Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή, όπου προ του τάφου του προκατόχου του, μακαριστού Πατριάρχου Κωνσταντίνου Στ’, τέλεσε τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του. Υπενθυμίζεται ότι ο αοίδιμος Πατριάρχης Κωνσταντίνος παρέμεινε στον Πατριαρχικό Θρόνο μόλις για σαράντα ημέρες, το 1924, πριν θεωρηθεί ανταλλάξιμος και αναγκασθεί να εγκαταλείψει την Πόλη για να εγκατασταθεί τελικώς, μέχρι το τέλος του βίου του, στη Ν.Φιλαδέλφεια Αθηνών.

Παραμονή της εορτής, ο Παναγιώτατος χοροστάτησε κατά τον Μ.Εσπερινό που τελέστηκε στον περικαλλή και επιβλητικό Ι.Ν.Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης της Κοινότητος Σταυροδρομίου. Στην ομιλία του αναφέρθηκε στη μακραίωνη σχέση της Ρωμηοσύνης με τους τιμώμενους Αγίους.

“Εορτάζουμε τον ιδρυτή της Πόλεώς μας, τον πολιούχο, τον προστάτην μας, τον ιδρυτή της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, της οποίας συνεχισταί και απόγονοι είμαστε, της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας της καθ’ημάς Ανατολής. Γι’ αυτό και λεγόμαστε Ρωμηοί”, είπε ο Οικουμενικός Πατριάρχης και συνέχισε: “Ελέχθη μόλις προ ολίγου, πολύ σωστά, ότι η Ρωμηοσύνη είναι ευρύτερο μέγεθος μέσα στο οποίο χωράει και ο ελληνισμός. Και, δυστυχώς, στην Ελλάδα πολλοί, από άγνοια και από προκατάλυψη, όταν λέμε ότι είμαστε Ρωμηοί, ότι ανήκουμε στην Ρωμηοσύνη, νομίζουν ότι δεν καταδεχόμαστε ή ότι φοβόμαστε να πούμε ότι είμαστε Έλληνες, και γι’αυτό λέμε ότι είμαστε Ρωμηοί, ενώ η πραγματικότης είναι ότι οι ρίζες μας πηγαίνουν βαθιά πίσω στον Μεγάλο Κωνσταντίνο, στον ιδρυτή, επαναλαμβάνω, της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Και είμεθα υπερήφανοι γι’ αυτό. Και είμεθα ευγνώμονες στον Άγιο Κωνσταντίνο και στη μητέρα του, την

Αγία Ελένη, που έφεραν την Πρωτεύουσα εδώ, από την Πρεσβυτέρα Ρώμη, μέσα στην οποία δική μας Νέα Ρώμη, δημιουργήθηκε ένας υπέροχος πολιτισμός κατά τη διάρκεια των περίπου 1100 ετών που άντεξε αυτή η χριστιανική Αυτοκρατορία. Εμείς δοξάζουμε τον Θεό που μας αξιώνει και σήμερα να είμαστε εδώ, στην ίδια Πόλη, έστω και ολίγοι, συνεχισταί, απόγονοι των αρχαίων ρωμαίων χριστιανών της καθ'ημας Ανατολής".

Ο Παναγιώτατος εξέφρασε την μεγάλη χαρά του για την παρουσία αντιπροσωπείας μαθητών του Ζωγραφείου Λυκείου, στο οποίο είχε φοιτήσει και ο ίδιος, όταν ήταν μαθητής της Α΄ Γυμνασίου, το σχολικό έτος 1951-1952.

"Η Ρωμηοσύνη της Πόλεως, της Πόλεως του Κωνσταντίνου, με αυτά τα νιάτα έχει μέλλον. Δεν ξοφλήσαμε όπως θα ήθελαν μερικοί, όπως θα ηύχοντο μερικοί, όπως προβλέπουν μερικοί. Πόσες τέτοιες ιερεμιάδες δεν είχαμε στο πέρασμα του χρόνου, αλλά είμαστε εδώ, εδραίοι, αμετακίνητοι, σήμερα λίγοι και αύριο ίσως πολλοί, αυτά τα γνωρίζει μόνον ο Θεός, και πορευόμεθα εις τον δρόμον των πεπρωμένων του γένους μας, ποτέ από το χρέος μη κινούντες".

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του εξήρε το έργο και την προσφορά του Μητροπολίτου Τρανουπόλεως Γερμανού, Επόπτου της Περιφέρειας Σταυροδρομίου, ο οποίος, όπως είπε ο Παναγιώτατος, κατά την πολυετή διακονία του αφιερώθηκε και αγάπησε το Σταυροδρόμι και τους ανθρώπους του και αγαπήθηκε από αυτούς. Συνεχάρη, επίσης, τον Πρόεδρο της Μεγαλωνύμου Κοινότητος Σταυροδορμίου, Γεώργιο Παπαλιάρη, τα μέλη της Εφοροεπιτροπής και τους συνεργάτες τους για το πολυδιάστατο έργο που επιτελούν.